

Edicija
Tekstopolis
Knjiga 52

PARTIZANSKA KNJIGA

© Miljan Milanović

© za srpsko izdanje Partizanska knjiga, 2022.

Urednici
Srđan Srđić
Vladimir Arsenić

Miljan Milanović

Divlje rastinje

Kikinda, 2022.

Uticaj klimatskih promena na reorganizaciju poslovanja

Njene boje su svuda unaokolo, i još mnoge druge sitnice. Kad god se okrenem, oborim nešto. Zatresem štafelaj sa započetim platnom, istresem četkice iz prazne krigle obložene skorelim temperama, ili prospem šolju kafe. Pa još nekoliko njih na putu do toaleta. Jednu za drugom. Iznenade kao mine. Ostavlja ih na različitim mestima. Na vodokotlić, preko mašine za pranje veša, uz ivicu prozora. Skoro uvek se isflekam pred odlazak na posao. Haotična bračna zajednica. Ona se sapliće o debele čarape. Udobne su za duge šetnje. Zato obožavam da ih nosim. Podiže i baca usrane gaće sa stolice. Gazi fakture po podu. Ponekad na njima crta. Pravi skice. Kasnije se raspravljamo i otimamo oko istog papira. Njoj su od interesa crteži, a meni su bitne brojke. Ja svodim račune investitorima za hotele na primorju, brodogradilištima, trgovcima duvanom i privatnim medicinskim klinikama. Ona slika. Umalo deveta godina kako priprema svoju prvu izložbu.

Moja žena besni kada je probudim. Noć ili popodne. Telefon ili dodir. Nema razlike. Najviše na svetu voli da spava. Ja najviše na svetu volim da posmatram buru. Takvi smo mi. Mazimo se naizmenično. Masiramo stopala. Ona moja, ja njena. Istovremeno. Brojimo

plodne dane. Vodimo ljubav. Ispijamo vino. Spremamo večere. Uglavnom paste. To je najjednostavnije. Različite varijante. Morski plodovi, povrće, stari sir, list svežeg bosiljka. Isključivo s taljateljama. Dosađujemo se. Prdimo. Bodrimo se. Biramo nameštaj. Uvek nešto iznova preuređujemo. Ja bih svuda da postavim police za svoju literaturu iz ekonomije. Ona traži prostora za slike. Svađamo se. Ostavljamo jedno drugo. Odlazimo zauvek i psujemo. Delimo imovinu. Pojebemo se. Vatromet po sobama. Potom se mirimo i zahvaljujemo Bogu što smo se upoznali. Zadovoljni smo i bezbrižni. Ideja da zauvek ostanemo zajedno zaista ima smisla.

Zatim je nestala. Najpre je prestala da drema vikendom popodne. Obično se posle obilnog ručka zavalimo u ljuljašku i kusamo sladoled dok nam glave ne klonu. Jadran šumi u daljini. Leto.

„Ne mogu više ovako”, rekla je.

„Okej, ne moramo da se ljuljamo. Hoćeš da gledamo neki film, ili da igramo monopol? Ni meni se ne drema.”

„Ma, ne znam. Prestala sam da budem strastvena po pitanju spavanja.”

Počela je da se budi noću. Hodala bi po dnevnoj sobi do jutra. Ponekad bi izlazila. Lutala dvorištem. Čupala travu i tresla drveće. Poslednjih šest meseci uopšte nije spavala. Našla se zarobljena u čudnom stanju. Onda su joj doktori rekli za tu retku bolest. Nasledna je. S majčine strane. Pogledala me je izgubljeno i rekla da je sreća što nemamo dece. Iznenada oduzela je sama

sebi život. Sreda na četvrtak noću. Zubnom pastom. Ne jednom, već dvema. Žvakala je i gutala. Penilo je dok se nije udavila.

„To je zaista nemoguće”, rekla je doktorka hitne pomoći.

„To se ne bi dogodilo da je imala zdrav san”, rekao je doktor prilikom zaključivanja njenog slučaja.

Dobro sam se isplakao. Nagutao sedativima i zaspao. Jadran je napolju divljao.

Moja žena je često u društvu govorila kako sam ja njen armadilo. I to se jednog dana u julu, pre šest godina, zaista i dogodilo. Najpre je sve izgledalo kao mala bubuljica između plečki s kojom je trebalo biti strpljiv i naglo je stisnuti čim sazri, ali ona je bivala sve veća i tvrđa. Iz nje je izronila kost i počela da se grana. Tako sam u roku od dve nedelje dobio oklop na leđima. Deca naših poznanika su mi se rugala. Njihovi očevi imaju čelične udove, peraja, sabljaste zube ili surlu. Oklop je retka i nepopularna stvar. Neki ljudi su mislili da sam gliptodon, ali ne, ja sam bio armadilo. I to nisam mogao da promenim. Naposletku navikao sam se na to što jesam. I izgradio samopouzdanje. Postao sam tvrd i uspešan. U svim segmentima života. Napredovao sam na poslu. Oklop mi je otpao dva dana nakon njene smrti. Najpre je počeo da truli. Oko krajeva. Sredina je bila još uvek zdrava. I prilično čvrsta.